

[Kristine Heltberg.]

stod i, dengang den så at sige kom på bordet i finansudvalget og blev vedtaget, og det er det, der efter min mening er en af grundene til, at vi øjeblikket sidder i denne klemme.

Jeg er fuldstændig klar over, at det ikke er nogen nem situation, men vi ville være taknemlige, hvis ministeren ville prøve at tænke konstruktivt på, hvordan man skal komme ud af den.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har, siden denne sag blev lagt på mit bord, forsøgt at tænke konstruktivt og også at arbejde konstruktivt, og jeg håber, at kollegianerne også gør det.

Wilhelm (VS):

Når boligministeren ligefrem provokerer ved at sige, at ingen partier i boligudvalget har taget afstand fra udligningsordningen, så føler jeg behov for at gå herop. Det er muligvis rigtigt for det gamle boligudvalg, men det er ikke rigtigt for det nye. Det kan man ikke vide noget om. Det har vi ikke haft lejlighed til at drøfte, men jeg vil da gerne, således foranlediget, meddele, at VS i hvert fald tager afstand fra denne udligningsordning.

Så vil jeg også, nu jeg er her, benytte lejligheden til at prøve at få svar på et spørgsmål, jeg ikke fik svar på under boligdebatten forleden: hvad anser ministeren for en rimelig husleje for kollegianere, f. eks. i procent af bruttoindtægten? Den ligger jo nu rent faktisk i visse tilfælde på over 50 pct. af den maksimale SU-støtte, og man kan, synes jeg, i hvert fald ikke tillade sig at udsprede det indtryk i befolkningen, at der er tale om en enorm favorisering af disse uddannelsessøgende, for så vidt som f. eks. bare det at komme ind under den ganske almindelige boligsikringsordning ville være en fantastisk hjælp i masser af tilfældene, men det kommer de jo ikke.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg må da sige tak for hr. Wilhelms udtalelser og støtte, men jeg tør ikke sige, om det vil være med til at ændre den totale holdning i boligudvalg og i finansudvalg til spørgsmålet om den nævnte udligningsordning.

Jeg kan ikke her og ønsker heller ikke her at give udtryk for, hvor mange procent af indkomsten der vil være rimelig. Jeg synes, det er et meget individuelt spørgsmål. Jeg er da helt klar over, at de uddannelsessøgendes problemer ikke bare er et spørgsmål om, hvad lejen er på kollegierne, men også et spørgsmål om uddannelsesstøtte. Det er et spørgsmål om deres muligheder for at finde beskæftigelse ved siden af studierne. Der er altså en lang række forhold, som kobler sig sammen. Jeg er enig i, at der skal findes en løsning på dette, men jeg håber, da der er to parter i denne sag, at der også fra begge sider vil være en vilje til at løse det. Jeg erkender helt klart, og det har jeg givet udtryk for, at lejen i de nye kollegier er meget høj i forhold til indtægten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jens Foged (V)* til ministeren for skatter og afgifter:

„Vil ministeren foranledige, at salgsprisen på en ejendom ikke kan anfægtes af de skattemyndigheder, når salgsprisen på fast ejendom er lig med eller over ejendomsvurderingen?“

(Spm. nr. 25).

Skriftlig begrundelse.

Det må anses for at være en urimelig usikkerhed ved overdragelse af fast ejendom, at man kan komme ud for, at ejendomsvurderingen ikke accepteres af skattevæsenet ved familiehändler eller ved gave- og arveforsku.

Ligningsmyndighederne har indført en praksis med at forhøje den seneste vurdering med et vist procenttillæg, der skulle svare til de gennemsnitlige stigninger siden vurderingen.

Denne praksis virker urimelig, idet tillægget sker efter handelens afslutning. Man har således ikke kunnet tage højde derfor i de økonomiske overvejelser i forbindelse med prisfastsættelsen.

Virkningen bliver ofte, at det offentlige ud fra denne skønsmæssige vurdering af prisstigningerne pålægger handelens parter at udrede så store kontante afgifter, at det økonomiske grundlag for handlen forsvinder.